

Theo đường lối, chúng ta đã sống qua hơn nửa thế kỷ đầu của năm mới 2011 nhưng theo âm lịch, chúng ta vẫn còn trong năm cũ. Mỗi năm khi năm mới đường lối bắt đầu thì đó cũng là lúc năm âm lịch sắp chấm dứt. Năm nay Tết Tây và Tết Ta chênh lệch nhau hơn một tháng. Trong những ngày này, chúng ta hàng năm vẫn như cũ cũng thế nhưng như là những kỷ niệm cũ và hàng năm vẫn quá khứ.

Trong thời gian tiếp cận, vật chất, Tây phương hiện tại chúng ta nhìn vào tương lai, nói về tương lai, sống cho tương lai. Trong khi đó con người chúng ta vẫn còn quá khứ mà sống. Và hai thời gian đó: quá khứ và tương lai gặp nhau ở thời điểm này, thời điểm của hiện tại. Sống mà không suy nghĩ thì không sao nhưng nếu suy nghĩ mà tất chúng ta không thể không cùng một lúc hàng năm vào tương lai và nhìn lại quá khứ. Nói cách đơn giản, chúng ta không thể sống mà dửng dưng một bên ý niệm về thời gian.

Trong những năm trước năm 2000, các của hiện vật bách hóa, các bưu phẩm và nhu yếu phẩm công cộng khác ngày nay chúng ta thấy có gần như chỉ có đường hồ chày người cho biết còn bao lâu nữa sẽ đến năm 2000. Bên này tương đương đầu đó cũng có một cái đường hồ tương tự, đang đem người đi cuộc đời của chúng ta, hay nói đúng hơn đem chúng ta còn sống bao nhiêu ngày, bao nhiêu tháng, bao nhiêu năm nữa. Giá mà chúng ta nhìn thấy được cái đường hồ của cuộc đời mình thì cũng thích thú nhưng cũng thật đáng sợ phải không Bên? Nếu tôi biết rõ tôi sẽ còn sống bao nhiêu ngày, bao nhiêu tháng, bao nhiêu năm nữa thì tôi sẽ làm gì? Tôi sẽ sống như thế nào? Nhưng người mà chúng ta đang sống, được bác sĩ cho biết mình sẽ sống trong một khoảng thời gian nào đó là những người sống trong tâm trạng này và họ sẵn sàng đi đến ví cái chết. Chỉ có đường hồ cuộc đời của chúng ta chắc còn chầy lâu hơn, thật ra thì cũng chưa chắc, nhưng rồi cũng sẽ đến một lúc nó sẽ ngừng và chúng ta không thể làm gì được nữa.

Đang chuẩn bị đón Tết mà nghe những điều này thật là buồn, phải không Bên? Tôi hoàn toàn đồng ý, tuy nhiên sống với ý thức thời gian, vào tương lai đang chờ đợi, với quá khứ đã qua và với hiện tại không ngừng thay đổi, chúng ta cần có một cái nhìn đúng và một thái độ sống đúng, nếu không, chúng ta sẽ chỉ là một cái máy, cứ theo thời gian mà chạy đi rồi ngừng lúc nào không biết, vô vọng, vô nghĩa và đầy ân hận về cuộc đời. Theo tôi nghĩ, những gì về cuộc đời chúng ta, điều đó mới quan trọng. Chúng ta hàng ngày cuộc đời, sau khi chết những cuộc đời là cái khoảng thời gian trước khi chết, chúng ta sinh hoạt ra sao, sống như thế nào. Điều này không chỉ giới hạn cho những người không tu, nhưng cho mọi chúng ta vì không ai biết cái đường hồ của cuộc đời chúng ta lúc nào sẽ đến ngày. Nó sẽ đến, nhưng đến ngày nào chúng ta không biết, vì vậy chúng ta phải cần thận trọng và chuẩn bị để khi cái đường hồ của cuộc đời chúng ta đến ngày, chúng ta sẽ biết có gì xảy ra.

Chúa Cứu Thế Giê-xu trỗi dậy khi trút hơi thở cuối cùng, chịu chết để chuộc tội cho nhân loại đã chết trên thập tự giá, Xong! Xong không có nghĩa là cho rồi, cho rồi nhá, nhá xong nghĩa là hoàn tất, công tác đã được thực hiện. Xong là mọi việc đã được trọn, đã được thực hiện đúng như chương trình đã định, đã xong nghiễm nhiên tiên tri và nhất là nó thì đã được thanh toán, giờ đây ta có thể giải phóng được đóng vào con dấu huyết. Cái chết của Chúa Giê-xu là cái chết hoàn tất, đúng với chương trình và ý định của Thiên Chúa, không có gì phải ân hận, nuối tiếc.

Thánh Kinh ghi lại về một cuộc đời khác, cuộc đời của Thánh Phao-lô. Ông là con người phải vượt vấp ngã thì nên lành với gian ác trong đời sống hàng ngày cũng như chúng ta, nhưng đang khi người tù vì giảng đạo, có thể bị đem ra xử tử, ông đã nói, đời với tôi sống là Chúa, chết là lợi. Tôi phân vân, không biết phải chọn điếu nào: chết thì được ở với Chúa, sung sướng hơn cho tôi, còn sống thì sống cho Chúa và lợi ích cho anh em. Đời với tôi sống Phao-lô, sống cũng tốt mà chết cũng tốt, ông không có gì phải ngối ngùng, hay sợ hãi.

So sánh sống sống chết đó với sống của chúng ta hôm nay, chúng ta thấy gì? Chúng ta đang sống trên đời này như thế nào và có nên sàng đời đời với cái chết hay không? Nhiều người đang sống cho quá khứ, sống với những vàng son của thuở trước và giờ đây chết người đây mà nuối tiếc. Cũng có người sống với những đau buồn của quá khứ, chết người thì than thân, trách phận hay tự trách mình. Quá khứ có những cái đẹp của nó, nhưng nếu ta chết người ôm lấy nó, ta sẽ chết đó và sẽ chết đi đến đâu. Các bạn trẻ có thể đang sống cho tương lai, họ sống với tương lai. Nhưng cũng có người họ sống quá nhiều với tương lai mà trở thành những con người bất hạnh. Họ đang lo cho những sự việc sẽ chết bao giờ xảy ra, hoặc đặt tin tưởng của mình nơi những giá trị chóng phai tàn. Trên mọi lĩnh vực, người ta đi tìm và cung cấp cho người tiêu thụ một cái gì mà họ không phải là người nào đã quá nhàm chán. Khoa học kỹ thuật đã tiến nhanh đến nỗi người ta không còn thì giờ cho những niềm vui của mình.

Chúng ta phải làm nhanh, nên xuất hiện, lao động như những con thiêu thân gọi là sống còn, kết thúc chúng ta vô tình làm nô lệ cho những thế mà chúng ta nghĩ rằng mình là chủ. Chúng ta có thể nhìn vào thế giới bên ngoài khác nhau, nhưng đều trung, vẫn đều là những thế này. Chúng ta quay cuồng trong một đời sống mà thì u đi mà đích và họ đi. Hai câu hỏi ngàn đời vẫn chưa tìm thấy câu trả lời là, Tôi sống trên đời này để làm gì? Và chết rồi sẽ đi về đâu? Người đặt lòng tin nơi Thiên Chúa tìm thấy câu trả lời vì biết đến một câu hỏi quan trọng khác nữa. Câu hỏi đó là, Tôi từ đâu đến? Bạn có thể cho rằng vì ngu nhiên mà mình có mặt trên cõi đời này, nhưng nếu bạn ý thức được nỗi đáy lòng và ngu nhân gốc của chính mình, với Đấng Tạo Hóa, bạn sẽ không thể phớt nhợt Ngài và ý thức đó, bạn sẽ nhận rằng mình từ nơi Thiên Chúa mà đến. Ngài đang đến chúng ta trên cõi đời này với một mục đích. Mục đích đó là tôn thờ Ngài vì sống phản ánh đúng hình ảnh Thiên Chúa trong con người chúng ta. Cái đẹp, cái hay, cái thì nên lành vẫn ở trong con người chúng ta như chúng ta đã để cho cái xấu, cái dơ, cái tội lỗi gian ác che khuất vinh quang Thiên Chúa vẫn ở trong con người.

Thiên Chúa ban cho con người ý chí tự do, vì vậy Ngài chỉ kêu gọi con người tự nguyện ăn năn, quay trở lại với Thiên Chúa. Khi con người trở lại với Thiên Chúa, nhận mình là con của Chúa, con người sẽ kinh nghiệm sự sống và sự cứu rỗi của Thiên Chúa để sống một cuộc đời có ý nghĩa và biết mình sẽ đi về đâu khi tận hưởng cõi đời này. Chúa Giê-xu phán: Ta đã đến để đem lại sự sống và sự sống sung mãn. Sống sung mãn, sống với một ý nghĩa trên đời này và đem lại cho đời sau là sống trong niềm tin với Chúa Cứu Thế. Chỉ có đức tin mới giúp chúng ta có thể sống lại bất cứ lúc nào, nhưng chúng ta có thể bằng lòng, vui sống vì biết rằng cuộc đời mình nằm trong bàn tay của Thiên Chúa mà sống là Chúa và chết chỉ là có lại hơn cho bản thân mà thôi.

Chúc Tết hôm nay chắc cũng không quá sớm. Tôi muốn chúc Bên sớm tìm được niềm tin nơi Thiên Chúa là Đấng đã tạo dựng Bên, cho bạn chết để cứu Bên và đang mong chờ Bên trở lại với Ngài. Trở về với Chúa trong niềm tin đó sẽ đem lại Bên một chết đẹp đẽ đúng trong khung thời gian của Thiên Chúa và dù quá khứ, hiện tại hay tương lai, sẽ không gì có thể làm Bên xao xuyến hay nóng lòng, trái lại sẽ chỉ có niềm tin để vui sống qua mọi cảnh huống của cuộc đời.

**Mục sư Nguyễn Thế**

**Chàng Trẻ Phát Thanh Tin Lành**